

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicae Refutatoriae Apologiae Pro Nuperis Anti-Thesibus

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1685?]

Pertinentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40589

manaque probabilitate eâ occasione dixit, hæcenus non intelligitur. Necdum etiam capitur, quoties Deum sentiat amandum, ut præcepto dilectionis Dei fiat satis: atque ita hæcenus non constat, quid sentiat de scopo sive fine humanarum actionum. Et hæc quidem sunt præcipuæ materiæ, de quibus inter nos disputatum est; præter quas sunt aliæ plurimæ, quas tractavimus occasione Propositionum 65. quas proscripsit Innoc. XI. Fatetur quidem Author ille se recedere à Propositionibus istis condemnatis; verum recessus ille circa singulas comprehendit multos gradus, ita ut incertum maneat, quam procul indè recedat, vel certè quam propè accedat.

P E R T I N E N T I A.

Concordia ineunda erat super doctrinâ. Hanc Lovanienses promptè ac libenter exhibuerunt: Patres econtrâ exhibere detrectant. Iudicet hinc Lector, utra pars concordiam sincerius querat.

I. Si Doctrina alterius partis, qua à nobis dissentit, sit magis, ut pretenditur, conformis decisionibus Apostolicis, quàm nostra; cur potius, illi, quàm nos detrectant doctrinâ suâ Articulos in lucem edere, atque ad S. Sedem mittere?

III. Si Apologista eam, quam oportet, exhiberet reverentiam erga constitutionem SS. D. Innocentii XI. caveret nobis inurere atras illas sive censuras sive notas, quibus tot Theses suas & specialiter ultimas implevit, ut vix possent deteriora dici in Lutherum & Calvinum. Sed quâ auctoritate, an ordinariâ, an delegatâ? Credo equidem quod qui hanc usurpant, nulli Episcoporum tantam concederent.

IV. Patres inter quatuor sua præliminaria primo loco posuerunt, omninò in dictâ Conferentiâ superfedendum esse ab Articulis qui abhinc aliquot annis S. Sedis iudicio commissi sunt: intelligunt 96. Propositiones Romæ à Patre Duffy exhibitas quarum occasione accusatur Doctrinâ nostra de Gratiâ, de Ignorantiâ Juris natura, de actibus referendis in Deum, de dilatione Absolutionis &c. adeoque de materiis omnibus maximè controversis: Quomodo ergò sincerè voluerunt habere conferentiam super doctrinâ Articulis nos inter & ipsos controversis? Et quod præcipuum, quâ sinceritate mundo persuadetur, quod desideratam conferentiam neque modò recusent, si præliminariis & præcipuè quod tertio loco ponunt fuerit satisfactum? Nec valet responsio, si dicant, ubi tertio præliminari satisfactum fuerit, se recessuros à primo, quia nefas esse censet Anti-theosum & Apologia Author causam ad Romanum Pontificem delatam referre ad Archi-episcopum.

V. Articuli nostri propositi sunt obscurè, implexè, æquivocè & ambigè ut idem ait in suis Anti-theisibus. Quid ergò satis clarum sive voce sive scripto, sive simpliciter, sive cum confirmatione quâcumque à nobis poterit exhiberi aut responderi illis, quibus propositiones aded simplices, aded breves, & quarum pleræque ex primis deducuntur ut corollaria, sunt adhuc obscura, ambigua &c. Quid præterea juvisset satisfecisse quatuor præliminariis, imò & sexcentis aliis cum post hæc omnia Articuli nostri dicendi erunt obscuri, implexi, æquivoci, & ambigui. Si Patres tam clarè exprimerent suos, quàm nostros expressimus, non solum nos, sed quod unicè optamus, totus Theologorum orbis facildè intelligeret quid doceant.

VI. Si necessitas gratiæ per se efficaci ad singulos actus bonos posset probari ratione naturali ex dependentiâ creaturæ intellectivæ à Deo; aequè deberet admitti pro primo statu ac pro hoc: & idè potius ex Scriptura Sacra loquente de homine lapsa, item ex Traditione Ecclesiæ, doctrinam nostram de gratiâ per se efficaci probandam censemus.

VII. Alia nostra duo principia (quod nimirum Deus, non verò probabilitas, sit regula morum; & quod Deus debeat sub peccato mortali esse noster finis ultimus simpliciter sive ipsius agentis; & sub veniali, secundum quid sive ipsius actionis) non ex sola auctoritate, ex. gr. Scriptura, sed insuper ex ratione & ex ipsâ dependentiâ creaturæ intellectivæ à suo Creatore probamus; atque idè pro quovis statu principia ista locum habent.

F I N I S.